

►► Lola González i Coral Ros formen la companyia Lolita Corina i presenten *Las Gallegas* a la sala Almacen.

TEATRE ► HUMOR

Quatre pallasses coincideixen a la cartellera de Barcelona

◉ La sala Almacen del Raval programa un cicle dedicat a dones 'clown'

GEMMA TRAMULLAS
BARCELONA

Quan a Lola González se li va acudir apuntar-se a un curs de *clown* (i d'això ja fa 10 anys), la va sorprendre que el marcadors d'alumnes fos de dues dones per més d'una desena d'homes. Actualment, el comptador de gènere està exactament al revés i costa trobar homes que vulguin aprendre a fer de pallassos. La presència femenina també augmenta als escenaris del teatre còmic. Lola González i Coral Ros formen la companyia Lolita Corina i estan a la sala Almacen amb l'espectacle *Las Gallegas*. La còmica Rachel Arieff continua amb el seu provocador xou *Cómo ser feliz todo el tiempo* al Llantiol, i Pati Dubois i Cristi Garbo acaben de presentar el cabaret còmic *Las Pestañas* a Can Felipa.

En aquest petit teatre del Raval té la seu Jango Edwards, origen del contagiós foc de *clown* a Barcelona. Almacen promou el cicle de dones pallasses Very Important Women (VIW), que va començar al gènere amb *Mirando a Yucali*, d'Alba Sarraute, i que segueix els dijous i di-

vendres de febrer amb *Las Gallegas* i, al març, amb *Las Pestañas*. Segons la fundadora de la sala, Macarena González de la Vega, no es tracta d'un tema de discriminació positiva, sinó que «buscant l'excel·lència es troben espectacles que, a més de ser boníssims, resulta que estan fets per dones».

La veterana pallassa Clara Cenoz, que dirigeix l'Escola de Clown de Barcelona, diu en veu alta una cosa que molts artistes reconeixen en privat: «L'arquetip femení resulta molt millor *clown* que el masculí, perquè es comunica més amb el seu món interior. Per arribar a ser *clown* has

d'estar en contacte amb la teva essència i ser molt generós. Els cursos de *clown* estan tan plens de dones com qualsevol curs de creixement personal».

NI PARLAR D'HOMES / Lola González, de Lolita Corina, no té una tesi clara (ni sap si n'hi ha) de per què les dones s'apunten cada vegada més a aquest gènere. El que sí que destaca, fent-se ressò del comentari d'un espectador, és que el seu muntatge no parla d'homes, un tema recurrent en la comèdia feta per dones. *Las Gallegas* transcorre en un funeral i tracta el tabú de la mort amb «un humor excèntric, però amb molt d'afecte».

La nord-americana Rachel Arieff també s'enfronta als tabús en els seus monòlegs còmics de *Cómo ser feliz todo el tiempo* (els primers dijous de cada mes a la sala Llantiol).

El seu humor prové «del *burlesque* i el vodevil», cosa a la qual ella suma l'estil de la seva cultura. «que és agressiva, bèl·lica i dona mal rotllo». La combinació és explosiva. «res més allunyat del que es considera *femení*», i és poc probable que es torni a veure un espectacle com aquest a Barcelona. El sexe, la mort, la religió i la immigració són els temes que toca Rachel Arieff en el seu xou. «Només quan reconeixes les pors de la gent pots provocar riallades», assenyala. ▬

LA CITA

FESTIVAL NOMÉS PER A CÒMIQUES

◉ El 2001, Pepa Plana va crear el Festival de Pallasses d'Andorra. Al principi rebia poques propostes, però en l'última edició va haver de seleccionar entre una allau d'espectacles de dones *clown*. Alba Sarraute (Argentina, 1982) va ser la revelació del 2007 i va poder estrenar a Barcelona. En les últimes funcions, hi va haver ple a la sala. La pròxima cita amb el festival serà el 2009.